

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. III. Camillus Roman petit: in S. Iacobi Nosocomio inseruit: ide fit miles, & multis defungitur periculis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

8 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
diendi votum nuncupauerit: cuius exfoluen-
di cupidus urbem Aquilam petiit. Erat in ea
Conuentus S. Bernardini, cuius ea tempe-
state tenebat Guardiani munus quidam ex
eius auunculis, Frater Paullus Lauretanus
nomine, vir eius sæculi non minùs vitæ pro-
bitate, quàm doctrinæ præstantia celebratif-
simus: qui & totius sui Ordinis in Hispania
Commiffarius extiterat. Hunc adiit: huic
suum ineundę Religionis defiderium aperuit;
ab hoc in sanctam suam Religionem suscipi
flagitauit. Verùm auunculus, partim quòd
minùs bona valetudine eum uti videret, par-
tim etiam fortassis, quòd non existimaret
hanc esse Dei vocationem (probè enim per-
spectam habebat vitam eius pristinam) ha-
bitum Ordinis non concessit. Hanc igitur re-
pulsam Camillus in occasionem à sancto
proposito discedendi assumpsit.

CAPVT III.

*Camillus Romam petit: in S. Iacobi Noso-
comio inseruit: inde fit miles, & mul-
tis defungitur periculis.*

CVM in vrbe Aquilâ aliquantis per sub-
stitisset, militem minimè decere ratus
pedes habere fasciis inuolutos, Romam adire
statuit. Quòd appulsus, cùm intellexisset in
S. Ia-

S. Iacobi Valetudinario peritos degere chirurgos, operam suam locauit adiuuandorum infirmorum ministerio, sperans scilicet plagam suam breui negotio illic curatum iri. Verùm postquam menses aliquot inibi perseuerasset, fuit ab Oeconoמו eius loci, cui Angelo Neapolitano erat nomen, dimissus; nec alia de causa, quàm quòd admodum esset cerebrosus, multasq; cum aliis nosocomij ministris rixas concitaret; quodq; chartarum lusui adeò esset addictus, vt relicto sæpiùs infirmorum ministerio, foras ad ludum exiret, nihil pensi habens, quid se absente infirmi paterentur. Huius ergo socordix atque neglectus officij sui crebrò admonitus, cum specimen melioris frugis nullum ederet, tãdem à nosocomij Præfecto, qui nouissimè chartas eius lusorias sub lecti cervical deprehenderat, penitus à Valetudinario faceffere, & res suas habere iussus est. Quocircà inde se, quamuis necdum percuratâ plagâ, exclusum videns, naturaliq; militix desiderio tactus, Romæ anno M. D. LXXI. inscribi petiit. Propter bellum enim, quod Solymus Turcarum Rex cum Venetis pro Cypri regno tum gerebat, plurimi militix nomen dabant. Ita varia illius Amplissimæ Reipub. loca pereurrens, iam terra in præfidiis Iaderæ & Corfinij, iam mari in naualibus expedi-

IO VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
tionibus, huc illuc per multa vitæ discrimina
vitam agitavit. Nam in Corfinij quidem
præsidio, ad Christi annum M. D. LXXI. tan-
ta degreatus est infirmitate (quippe ad fe-
brim dysenteria accesserat) ut nihil morti
crederetur vicinius: sæpenumerò tamen asse-
teravit, cum se primùm à peccatis, utroque
Sacramento tam Pœnitentiæ, quàm venera-
bilis Eucharistiæ, expiasset, confestim se à
Domino Deo sanitati restitutum. Quæ res
tantò prodigiosior est visa, quantò certior
sibi credebatur imminere interitum: præsertim
quòd & curatorem sanitatis suæ neminem
haberet, & in humillima quadam & angu-
stissima casa ex paleis confecta, & aëris in-
iuriis exposita, collocatus esset; & quidem
tam arcta, ut eum vix intrò caperet. Hac
distentus in valetudine, nec Christianorum
Principum aduersus barbaros confœdera-
torum sacræ militiæ adfuit, & illius victoriæ
fructu caruit, quam de Turcis Ioannes ab
Austriâ eius belli summus Imperator, ad
VII. Octobris multò celeberrimam reporta-
uit. At consequentis anni expeditioni ab iis-
dem confœderatis susceptæ minimè defuit.
Verùm ad manus tunc ventum non est, &
acie dissoluta Camillus sub Venetorum
Principatu facere stipendia Duce Iacobo
Sorano perseveravit. Is cum triginta maxi-
mis

mis triremibus, quas galeras vulgò vocant, in
 Dalmatiam ad Varbagueus propugnaculi
 (quod Turcæ propter obsidendam Catta-
 rum ciuitatem struxerant) expugnationem
 iuit. Hic quoque Camillus periculorum, quæ
 in ista navigatione subeunda fuerunt, mini-
 mè expers fuit. Quippe classi Castrum no-
 uum, fortissimam Turcarum munitionem
 noctu prætereunti, frequentes tormentorum
 muralium displosiones ingruere, quorum
 globi ferrei non pauci proximè, paucisq̃ue
 palmulis ab eius galea strictim transuola-
 runt. Peruentum deniq; ad propugnaculum,
 & bipertitis copiis terra mariq̃ue obsessum
 est. A mari quidem iam dictus Soranus, à
 terra verò Prosper Columna & Paulus Vrsi-
 nus assiluerunt, tandemq̃ue, licet non absque
 Christianorum sanguine, captum expugna-
 tumq̃ue est. Porrò in eius obsidione non ra-
 rò aduertit Camillus milites Italos non pau-
 cos, partim indignatione, partim fame, cæso-
 rum Turcarum hepar extrahentes, frixum-
 q̃ue in sartagine tamquam suauissimum ac
 delicatissimum cibum auidè deuorantes: ip-
 se verò à tantâ abhorrens inhumanitate,
 numquam induci potuit, talibus vt epulis
 vesceretur, sed solis herbis crudis & carne
 equina contentus, vitam, vt potuit, sustenta-
 uit. Nec verò minus animæ corporisq̃ue vi-
 ta pe-

ta periclitatus est laderæ, vbi iurgio inter ludum excitato, in tantum erupit iracundiæ, vt duellum alteri militi (Euangelista ab Algido illi nomen erat) denuntiarit, & iamiam in pugnæ discrimen cominus ventum esset, nî Præfectus rerum capitalium imperio suo, ne vltra progredierentur, vetuisset. Aliàs cum idem Camillus in triremibus Neapolitanis militaret, atque in mediis faucibus Caprearum, loco periculoso & nautis horrido, à tempestate deprehensus esset, adeò in ipsius triremis vela ventus incubuit, vt parum abfuerit, quin eam subuersam in profundum demergeret: nisi arbor ipsa trunco tenus diffracta simul cum velo & antenna in mare dissiluisset. Sed hoc interim pro certo teneri licet, Deum Optimum Maximum à tantis eum periculis vindicasse, quòd iam à principio illum ad res magnas in suam gloriam & plurimorum salutem mortalium destinasset. Anno denique M. D. LXXIV. Neapoli, vbi milites ad Tuneti defensionem scribebantur, nomen suum dedit: idque sub Centurionis cuiusdam Fabij vexillo, propterea quòd ibi egregios habiturus esset collutores: quos ipse per mare per terras perquirebat. Tum igitur Tunetum versus (ea est vrbs Africæ notissima) cum exercitu profectus est, vt cum quatuor peditum signis ad arcis Golettæ præsidium

diu refideret: quæ in singulas horas impref-
 fionem aciei Turcicæ (cui Sina Bassa præ-
 erat) opperiebatur. Verùm ab iis Ducibus,
 qui illam defenfabant, non intromiffi, retrò
 Panormum recesserunt. Quo in euentu rur-
 sum diuinæ erga illum gratiæ fauor liquidò
 emicuit: siquidem paucis pòst diebus tam
 arcem quàm Tunetum à Turcis occupata
 esse, certus attulit nuntius. Cùm autem dein-
 de Panormo Neapolim reuerteretur, tribus
 ipsis diebus & noctibus longè grauissimū &
 ipse & vectores omnes, tempestatis incurrere
 discrimen, in quo quidem cunctis, præter
 mortem, nihil expectantibus, ipse Camillus
 votum suum ingrediendi Ordinis S. Francisci
 denuò confirmauit: quod XXVIII. Octobris
 fecit, ipso gloriosorum Apostolorum Simo-
 nis & Iudæ festo die, anno Christianæ salu-
 tis M. D. LXXIV.

CAPVT IV.

*Camillus per lusus intemperiam ad extre-
 mam redactus inopiam, stipem emendi-
 cat: & in quadam Patrum Capuccino-
 rum fabrica operam locat.*

HOc per Dei gratiam erepti periculo
 tiremes Neapoli, sed fluctibus admo-
 dum